

11 Μαρτίου, 1993

[ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΩ ΚΥΠΡΗ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ,

Αιτήτριες,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 575/91)

Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συνεντεύξεις
— Δε χρειάζεται νομοθετική εξουσιοδότηση προς διενέργειά τους
— Φύση της σχετικής εξουσίας του διορίζοντος οργάνου.

Αρχή Λιμένων Κύπρου — Καν. 3 των περί Αρχής Λιμένων Κύπρου 5
Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 317/82) — Δεν παραλέμπει στην εκάστοτε
ισχύουσα νομοθεσία περί Δημοσίας Υπηρεσίας, αλλά στο συγκε-
κριμένο Νόμο που προβλέπει.

Αρχή Λιμένων Κύπρου — Προαγωγές — Σύσταση προϊσταμένου — Ει- 10
δική αιτιολόγηση παραγνώρισης.

Αρχή Λιμένων Κύπρου — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Δυ- 15
νατότητα έμφασης στις τελευταίες — Παρατυπίες κατά τη σύνταξη
εμπιστευτικών εκθέσεων — Απαίτηση αποδείξεως ουσιαστικού επι-
ρρασμού της ληφθείσας απόφασης από την παράτυπη έκθεση.

Προσβλήθηκε με την προσφυγή η προαγωγή των ενδιαφερομένων
μερών στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού στην Αρχή Λιμένων.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, απο-
φάσισε ότι:

(1) Αναφορικά με το θέμα των συνεντεύξεων ή προφορικών εξετάσε- 25
ων, δε χρειάζεται οποιαδήποτε νομοθετική εξουσιοδότηση για να
καλέσει το διορίζον όργανο τους υποψήφιους σε προσωπική συνέ-

5 ντευξη. Η εξουσία αυτή είναι μέρος της διακριτικής εξουσίας και της άσκησης του καθήκοντός του για δέουσα έρευνα και για να διαπιστώσει το ίδιο την καταλληλότητα των υποψηφίων για προαγωγή. Προς το σκοπό αυτό και προς εξακρίβωση της κατοχής των διαφόρων προσόντων, μπορεί το διορίζον όργανο, επιπρόσθετα προς τα στοιχεία του φακέλου, να ενισχύσει την κρίση του με προσωπικές συνεντεύξεις. Δε φαίνεται δε στην υπό εξέταση περίπτωση ότι οι συνεντεύξεις αποτέλεσαν το μοναδικό και αποφασιστικό κριτήριο για την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών. Το σχετικό πρακτικό δεν υποστηρίζει την άποψη αυτή. Θα ήταν δε σφάλμα να γίνει δεκτό ότι δεν υπάρχει περιθώριο για συνεντεύξεις ή και προφορικές εξετάσεις σε περιπτώσεις προαγωγών και ότι αυτές περιορίζονται μόνο στις περιπτώσεις διορισμών ή πρώτων διορισμών και προαγωγών. Μπορούσε επίσης να λεχθεί ότι το σχετικό Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτεί μεταξύ άλλων υπευθυνότητα, πρωτοβουλία και ευθυκροσία που είναι στοιχεία που μπορεί να διαπιστωθούν πέραν από άλλους τρόπους και με προσωπικές συνεντεύξεις, γιατί αποτελούν στοιχεία της προσωπικότητας ενός υποψηφίου.

20 (2) Όπως παρατηρεί ο Δικαστής Κωνσταντινίδης *Ιωάννα Πουλλή ν. Αρχής Λιμένων*, ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος (Ν. 1/1990) δεν έχει εφαρμογή, γιατί ο Κανονισμός 3 των περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 317/82) κάνει αναφορά στο Άρθρο 46 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967-1986 μόνο.

25 Σύμφωνα με τη θέση αυτή δεν παραπέμπουν οι Κανονισμοί στην εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία περί Δημόσιας Υπηρεσίας. Εν πάση όμως περιπτώσει, η σύσταση του Διευθυντή όπως καταγράφηκε αυτή στο πρακτικό, ήταν δεόντως αιτιολογημένη κάτω από τις περισσότερες περιπτώσεις. Στηρίζετο πάνω στο περιεχόμενο των φακέλων με τα προσωπικά στοιχεία και τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις και δεν ήταν σε οποιαδήποτε σύγκρουση με αυτά. Στηριζόταν επίσης και στις πρόνοιες του σχετικού Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης και στα νόμιμα κριτήρια στο σύνολό του για προαγωγή. Δε φαίνεται δε να δόθηκε οποιαδήποτε βαρύτητα πέραν εκείνης που θα έπρεπε. Ο Διευθυντής Προσωπικού ήταν σε θέση να εκτιμήσει τις απαιτήσεις της θέσης που επρόκειτο να πληρωθεί και τις ικανότητες των υποψηφίων για να εκτελούν τα καθήκοντα της θέσης. Οι συστάσεις αυτές αποτελούν ουσιώδες στοιχείο εκτίμησης της αξίας των υποψηφίων και αποτελούν ξεχωριστό στοιχείο κρίσης της αξίας τους.

40 Όπως δε έχει επίσης νομολογηθεί, το διορίζον όργανο δεν είναι υπόχρεο να υιοθετήσει τη σύσταση του προϊστάμενου. Αν όμως

αποφασίσει να την παραγνωρίσει, πρέπει να δώσει αιτιολογία η οποία να είναι σύμφωνη με τα στοιχεία του φακέλου.

- (3) Έχει καθιερωθεί από τη νομολογία ότι ολόκληρη η σταδιοδρομία ενός υποψηφίου λαμβάνεται υπόψη και όχι μέρος της. Μπορεί όμως να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στις πιο πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις. 5

Όσον αφορά το θέμα των παρατυπιών στη σύνταξη εμπιστευτικών εκθέσεων, αυτό εξετάστηκε από την Ολομέλεια στην υπόθεση *Σεγκκίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136, όπου κρίθηκε ότι παράλειψη να τηρηθούν οι κανόνες που διέπουν το θέμα της σύνταξης εμπιστευτικών εκθέσεων καθιστά μια έκθεση που συντάχθηκε ως μη κανονική, αλλά μια τέτοια αντικανονικότητα δεν μπορεί σαν κανόνας και πάντοτε να θεωρείται ότι οδηγεί στην ακύρωση της απόφασης που λήφθηκε, ανεξάρτητα από του εάν επηρέασε ουσιαστικά την απόφαση. Και τούτο γιατί μια τέτοια παρατυπία είναι θέμα διαδικαστικό και σαν τέτοια πρέπει να αποδειχθεί ότι επηρέασε ουσιαστικά τη ληφθείσα απόφαση. Στην υπό εξέταση περίπτωση οποιαδήποτε και αν ήταν η παρατυπία, δεν επηρέασε ουσιαστικά την επίδικη απόφαση, ούτε χρειάζοταν οποιαδήποτε αιτιολογία. 10 15 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Πουλλή ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 3885,

Theodosiou ν. Republic, 2 R.S.C.C. 44,

30

Δημοκρατία ν. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226,

Ψαθάρης ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 3917,

35

Georghiou ν. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,

Sekkides ν. Republic (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136.

Προσφυγή.

40

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αιτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού αντί των αιτητριών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τις Αιτήτριες.

Τ. Παπαδόπουλος και Ν. Παπαευσταθίου, για τους καθ' ων η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή αυτή προσβάλλονται ως άκυρες οι προαγωγές των Έλενας Μακρίδου, Σωτηρούλλας Δημητρίου και Κούλλας Αρέστη στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού. Οι καθ' ων η αίτηση είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και ασκούν εξουσία και δραστηριότητα με βάση τον περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμο του 1973 (Νόμος αρ. 38 του 1973) όπως τροποποιήθηκε και τους βάση τούτου εκδοθέντες Κανονισμούς.

10

15

Ο Γενικός Διευθυντής των καθ' ων η αίτηση υπέβαλε στο Διοικητικό Συμβούλιο των καθ' ων η αίτηση, στη συνέχεια το Συμβούλιο, το σημείωμα με αρ. 41/91 ημερ. 15/4/1991 (Παράρτημα Β της ένστασης) αναφορικά με τις προαγωγές στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού, στο οποίο αναφέρονται τα πιο κάτω:

20

"1.1 Στον Προϋπολογισμό της Αρχής για το 1991 περιλαμβάνονται 3 θέσεις Γραμματειακού Λειτουργού.

25

1.2 Οι θέσεις αυτές είναι προαγωγής από τη θέση του Γραφέα, 1ης Τάξης.

30

1.3 Για τις 3 αυτές θέσεις ικανοποιούν το σχέδιο υπηρεσίας (αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται) 9 από τις 10 Γραφείς, 1ης Τάξης, που υπηρετούν τώρα στην Αρχή.

35

1.4 Επισυνάπτεται κατάλογος των 9 Γραφών με τα διάφορα στοιχεία, που περιέχονται στους Προσωπικούς Φακέλους, οι οποίοι έχουν κατατεθεί στη Γραμματεία του Συμβουλίου.

40

1.5 Όσον αφορά την αξία των 9 υποψηφίων, αντικατοπτρίζεται στις ετήσιες (εμπ.) τους εκθέσεις, οι Φάκελοι των οποίων έχουν επίσης κατατεθεί στη Γραμματεία του Συμβουλίου.

1.6 Σημειώνεται ότι, έναντι των 3 θέσεων Γραμματειακού Λειτουργού, υπηρετούν στην Αρχή 3 υπεράριθμοι Γραφείς, 2ης Τάξης και, επομένως, με τις προαγωγές, που θα γίνουν, ο αριθμός των Γραφών, 1ης και 2ης Τάξης, θα μειωθεί σε 16, όσες είναι και οι εγκριμένες θέσεις στον Προϋπολογισμό.

2.1 Υποβάλλεται πρόταση για πλήρωση των 3 κενών θέσεων που προαναφέρονται.

2.2 Το Συμβούλιο καλείται να ενημερωθεί και να αποφασίσει κατά πόσο θα επιλέξει τα πρόσωπα, στα οποία θα προσφερθεί προαγωγή στις κενές θέσεις του Γραμματειακού Λειτουργού, με βάση το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Εμπιστευτικών Εκθέσεων και τις αιτιολογημένες συστάσεις του Διευθυντή Προσωπικού και Διοίκησης ή κατά πόσο, επιπρόσθετα με τα πιο πάνω, θα προχωρήσει και σε προφορική εξέταση των υποψηφίων." 5 10

Το Συμβούλιο στη συνεδρία του της 13 Μαΐου 1991, κατά τη συζήτηση του θέματος της προαγωγής στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού είχε ενώπιόν του το πιο πάνω σημείωμα του Γενικού Διευθυντή και τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους με τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις των εννιά υποψηφίων. Επίσης δέχτηκε σε ξεχωριστή προφορική συνέντευξη τις εννιά υποψήφιας στις οποίες υποβλήθηκαν, κατάλληλες κατά το Συμβούλιο, ερωτήσεις για τη διακρίβωση της καταλληλότητας τους με βάση τις πρόνοιες του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης. 15 20

Στη συνέχεια το Συμβούλιο ζήτησε από το Διευθυντή Προσωπικού και Διοίκησης, ο οποίος ήταν παρών, να προβεί σε συστάσεις για προαγωγή στην πιο πάνω θέση, πράγμα που έκαμε όπως θα δούμε στο σχετικό πρακτικό το οποίο παρατίθεται αυτούσιο πιο κάτω. 25

Το Συμβούλιο ασχολήθηκε τότε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Το Συμβούλιο λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν του στοιχεία και με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) έκρινε σύμφωνα με το σχετικό πρακτικό, ως καταλληλότερες για προαγωγή στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού τις Κούλλα Αρέστη, Σωτηρούλλα Δημητρίου και Έλενα Μακρίδου. 30 35

Οι προαγωγές της Σωτηρούλλας Δημητρίου και Έλενας Μακρίδου προσβλήθηκαν από την υποψήφια Ιωάννα Πουλλή με την προσφυγή *Ιωάννα Πουλλή v. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3885, η οποία ακούσθηκε από άλλο Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου και για τους λόγους που εκτίθενται στην απόφαση του ημερομηνίας 21 Οκτωβρίου 1992, απορρίφθηκε έχοντας καταλήξει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν δεόντως αιτιολογημένη, λήφθηκε μετά από δέουσα έρευνα και δεν πάσχει 40

για οποιονδήποτε από τους προβληθέντες λόγους ακυρότητας.

5 Στις 29 Αυγούστου 1991 η αιτήτρια αρ. 3 υπέβαλε παραίτηση από την υπηρεσία των καθ' ων η αίτηση από τις 8 Οκτωβρίου 1991 με σχετική επιστολή της, την οποία και αποδέκτηκε το Συμβούλιο.

10 Ο πρώτος νομικός ισχυρισμός τον οποίο επικαλούνται οι αιτήτριες είναι ότι η όλη διαδικασία που περιέχεται στο Παράρτημα Β της ένστασης που παρατέθηκε αυτούσιο πιο πάνω, αλλά κυρίως της συνέντευξης στις περιπτώσεις προαγωγών όσο και της σύστασης του Διευθυντή Προσωπικού αντί του Γενικού Διευθυντή, είναι στοιχεία έξω από τη σαφή διάταξη του Κανονισμού 3, ο οποίος δεν προβλέπει αυτές τις διαδικασίες ή επεμβάσεις στο έργο του Συμβουλίου.

15 Ο εν λόγω Κανονισμός 3 των περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Κανονισμών του 1982, Κ.Δ.Π. 317/82 όπως τροποποιήθηκε προβλέπει τα ακόλουθα:

20 "Η προαγωγή των υπαλλήλων αποφασίζεται με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητά τους, η οποία κρίνεται αφού εφαρμοστούν κατά αναλογία οι διατάξεις του άρθρου 46 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1967 έως 1981."

25 Προβλήθηκε το επιχείρημα ότι αν ήταν πρόθεση του νομοθέτη όπως εκφράζεται στην Κ.Δ.Π. 317/82 να εφαρμόζονται "τέτοιες ή ανάλογες διαδικασίες που υπήρχαν ή δυνατό να υπήρχαν στην νομοθεσία της Δημόσιας Υπηρεσίας, θα έπρεπε να το κατέγραφε ρητά όπως κατέγραψε ρητά και μόνο το άρθρο 46 ή
30 όπως αναφέρονται στον Κανονισμό 4 τα άρθρα 73 έως 85 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων".

35 Αναφορικά με τις συνεντεύξεις, ή μάλλον θα έπρεπε να λεχθεί τις προφορικές εξετάσεις, όπως το ίδιο το Συμβούλιο τις περιγράφει στο σχετικό πρακτικό, προβλήθη ο πιο κάτω ισχυρισμός ότι:

40 "Δεν είναι επί προαγωγής διαδικασία προβλεπόμενη στην Κ.Δ.Π. 317/84 ή έστω στους Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμους του 1967-86. Τούτο γιατί η συνέντευξη αποτελεί στοιχείο κρίσης σε πρώτο διορισμό ή έστω θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής όπου υπάρχουν υποψήφιοι και εκτός υπηρεσίας. Εδώ έχουμε προαγωγή υπαλλήλων ήδη υπηρετούντων των οποίων η προσφορά, πείρα και γενικά η αξία τους είναι δεδο-

μένη και αξιολογημένη από ανύποπτο χρόνο σε σχέση προς τις κενές θέσεις και δεν μπορεί να εξαρτηθεί από τη λιγότεπη συνέντευξη ενός συλλογικού οργάνου, που δεν έχει την εποπτεία και παρακολούθησή τους. Υπενθυμίζω ότι δεν απαιτείτο σαν προσόν η εξαιρετική προσωπικότητα ώστε να είναι έστω βοηθητικό στοιχείο διαπίστωσής της, η συνέντευξη." 5

Αναφορικά με το θέμα των συνεντεύξεων ή προφορικών εξετάσεων, δε νομίζω ότι χρειάζεται οποιαδήποτε νομοθετική εξουσιοδότηση για να καλέσει το διορίζον όργανο τους υποψήφιους σε προσωπική συνέντευξη. Η τέτοια εξουσία είναι μέρος της διακριτικής εξουσίας και της άσκησης του καθήκοντός του για δέουσα έρευνα και για να διαπιστώσει το ίδιο την καταλληλότητα των υποψηφίων για προαγωγή. Προς το σκοπό αυτό και προς εξακρίβωση της κατοχής των διαφόρων προσόντων, μπορεί το διορίζον όργανο, επιπρόσθετα προς τα στοιχεία του φακέλου, να ενισχύσει την κρίση του με προσωπικές συνεντεύξεις. Δε φαίνεται δε στην υπό εξέταση περίπτωση ότι οι συνεντεύξεις αποτέλεσαν το μοναδικό και αποφασιστικό κριτήριο για την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών. Το σχετικό πρακτικό δεν υποστηρίζει την άποψη αυτή. Θα ήταν δε σφάλμα να γίνει δεκτό ότι δεν υπάρχει περιθώριο για συνεντεύξεις ή και προφορικές εξετάσεις σε περιπτώσεις προαγωγών και ότι αυτές περιορίζονται μόνο στις περιπτώσεις διορισμών ή πρώτων διορισμών και προαγωγών. Μπορούσε επίσης να λεχθεί ότι το σχετικό σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί μεταξύ άλλων υπευθυνότητα, πρωτοβουλία και ευθυκρισία που είναι στοιχεία που μπορεί να διαπιστωθούν πέραν από άλλους τρόπους και με προσωπικές συνεντεύξεις, γιατί αποτελούν στοιχεία της προσωπικότητας ενός υποψηφίου. 10
15
20
25

Στο πρακτικό της 15 Μαΐου 1991 (Παράρτημα Ε στην ένσταση) που λήφθηκαν οι επίδικες αποφάσεις αναφέρονται τα πιο κάτω: 30

"9. Πλήρωση θέσεων Γραμματειακού Λειτουργού (Σημείωμα 41/91). 35

9.1 Κατά τη συζήτηση του θέματος το Συμβούλιο είχε ενώπιόν του το Σημείωμα 41/91 καθώς επίσης τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους με τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις των εννιά υποψηφίων. 40

9.2 Στη συνέχεια το Συμβούλιο εδέχθηκε σε προφορική εξέταση τις 9 υποψήφιες Έλενα Μακρίδου, Σωτηρούλλα Δημητρίου, Πόπη Κυρίλλου, Κούλλα Αρέστη, Πόλα Κοφτερού,

Μάρω Κυπρή, Μάρω Κυριάκου, Αυγή Ντεμιρτζιάν και Ιωάννα Πουλλή, στις οποίες υποβλήθηκαν κατάλληλες ερωτήσεις για τη διακρίβωση της καταλληλότητάς τους με βάση τις πρόνοιες του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης.

5

9.3 Η Γενική εντύπωση του Συμβουλίου αναφορικά με την επίδοση της καθεμιάς υποψήφιας κατά την προφορική εξέταση που διεξήχθηκε είναι η ακόλουθη:

10

1. Έλενα Μακρίδου

Το Συμβούλιο αξιολόγησε την απόδοσή της στην προφορική εξέταση ως πολύ καλή.

15

2. Σωτηρούλλα Δημητρίου

Το Συμβούλιο αξιολόγησε την απόδοσή της στην προφορική εξέταση ως πολύ καλή.

20

3. Πόπη Κυρίλλου

Το Συμβούλιο αξιολόγησε την απόδοσή της στην προφορική εξέταση ως καλή.

25

4. Κούλλα Αρέστη

Το Συμβούλιο αξιολόγησε την απόδοσή της στην προφορική εξέταση ως πολύ καλή.

30

5. Πόλα Κοφτερού

Το Συμβούλιο αξιολόγησε την απόδοσή της στην προφορική εξέταση ως καλή.

35

6. Μάρω Κυπρή

Το Συμβούλιο αξιολόγησε την απόδοσή της στην προφορική εξέταση ως καλή.

40

7. Μάρω Κυριάκου

Το Συμβούλιο αξιολόγησε την απόδοσή της στην προφορική εξέταση ως καλή.

8. Αυγή Ντεμιρτζιάν

Το Συμβούλιο αξιολόγησε την απόδοσή της στην προφορική εξέταση ως καλή.

5

9. Ιωάννα Πουλλή

Το Συμβούλιο αξιολόγησε την απόδοσή της στην προφορική εξέταση ως καλή.

10

9.4 Στη συνέχεια το Συμβούλιο ζήτησε από τον κ. Μ. Βασιλειάδη, Διευθυντή Προσωπικού και Διοίκησης, ο οποίος ήταν παρών, να προβεί σε σύσταση για προαγωγή στην πιο πάνω θέση.

9.5 Ο κ. Μ. Βασιλειάδης ανέφερεν ότι, έχοντας υπόψη τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους με τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων καθώς επίσης και τις πρόνοιες του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης του Γραμματειακού Λειτουργού και με βάση τα νόμιμα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) συστήνει για προαγωγή στην πιο πάνω θέση τις υποψήφιες Κούλλα Αρέστη, Σωτηρούλλα Δημητρίου και Πόλα Κοφτερού, τις οποίες θεωρεί ως τις καταλληλότερες.

15

20

9.6 Στο σημείο αυτό της συνεδρίας ο κ. Μ. Βασιλειάδης αποχώρησε από τη συνεδρία μέχρι το τέλος της συζήτησης του θέματος.

25

9.7 Στη συνέχεια το Συμβούλιο ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Το Συμβούλιο μελέτησε όλα τα ουσιώδη στοιχεία που είχε ενώπιόν του, το Σημείωμα 41/91, τους φακέλους με τα προσωπικά στοιχεία και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για προαγωγή στη θέση του Γραμματειακού Λειτουργού, για τα χρόνια 1987, 1988 και 1989 που υπάρχουν, το σχέδιο υπηρεσίας της πιο πάνω θέσης καθώς επίσης και τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν από τις υποψήφιες Πόλα Κοφτερού και Αυγή Ντεμιρτζιάν για τις εκθέσεις τους που αφορούσαν το 1989 και τα αποτελέσματα της προφορικής εξέτασης.

30

35

9.8 Από την εξέταση όλων των στοιχείων που είχε ενώπιόν του, το Συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ενώ δέχεται την σύσταση του Διευθυντή Προσωπικού και Διοίκησης όσον αφορά τις δύο πρώτες υποψήφιες κ. Κούλλα Αρέστη και Σωτηρούλλα Δημητρίου δεν μπορεί, να δεχθεί τη σύσταση του Διευθυντή Προσωπικού και Διοίκησης για προαγωγή της κ. Π. Κο-

40

5 φτερού στην πιο πάνω θέση. Το Συμβούλιο έκρινε ότι το κριτή-
 ριο των εμπιστευτικών εκθέσεων στην προκειμένη περίπτωση,
 πάνω στο οποίο βασίστηκε κυρίως ο Διευθυντής Προσωπικού
 και Διοίκησης, δεν μπορούσε να είναι το μόνο ή το ουσιαστικό
 10 κριτήριο. Το Συμβούλιο λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν
 του ουσιώδη στοιχεία έκρινε, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια
 στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), ότι η κ. Έλενα
 Μακρίδου είναι πιο κατάλληλη για προαγωγή στη θέση του
 15 Γραμματειακού Λειτουργού από την κ. Πόλα Κοφτερού και
 αποφάσισε να προαγάγει στην πιο πάνω θέση τις κ. Κούλλα
 Αρέστη, Σωτηρούλλα Δημητρίου και Έλενα Μακρίδου."

15 Ως προς το θέμα των συστάσεων έχει προβληθεί ο ισχυρισμός
 ότι αυτές έγιναν στις 13 Μαΐου 1991 και επομένως ίσχυε το άρ-
 θρο 35(4) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Νόμος
 1 του 1990) το οποίο απαιτεί η σύσταση να είναι δεόντως αιτιο-
 λογημένη και επομένως παραβιάστηκε το "ανάλογο" που ζητού-
 σε το Συμβούλιο να εφαρμόσει.

20 Όπως παρατηρεί ο Δικαστής Κωνσταντινίδης στην Προσφυγή
Ιωάννα Πουλλή ν. Αρχής Λιμένων (1992) 4 Α.Α.Δ. 3885, ο Νόμος
 αρ. 1 του 1990 δεν έχει εφαρμογή γιατί ο Κανονισμός 3 της
 Κ.Δ.Π. 317/82 κάνει αναφορά στο άρθρο 46 των περί Δημόσιας
 Υπηρεσίας Νόμων του 1967-1986 μόνο.

25 Σύμφωνα με τη θέση αυτή δεν παραπέμπουν οι Κανονισμοί
 στην εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία περί Δημόσιας Υπηρεσίας. Εν
 πάση όμως περιπτώσει η σύσταση του Διευθυντή όπως καταγρά-
 φηκε αυτή στο πιο πάνω πρακτικό ήταν δεόντως αιτιολογημένη
 30 κάτω από τις περιστάσεις. Στηρίζετο πάνω στο περιεχόμενο των
 φακέλων με τα προσωπικά στοιχεία και τις ετήσιες εμπιστευτικές
 εκθέσεις και δεν ήταν σε οποιαδήποτε σύγκρουση με αυτά. Στηρι-
 ζόταν επίσης και στις πρόνοιες του σχετικού σχεδίου της θέσης και
 στα νόμιμα κριτήρια στο σύνολό του για προαγωγή. Δεν φαίνεται
 35 δε να δόθηκε οποιαδήποτε βαρύτητα πέραν εκείνης που θα έπρεπε.
 Ο Διευθυντής Προσωπικού ήταν σε θέση να εκτιμήσει τις απαιτή-
 σεις της θέσης που επρόκειτο να πληρωθεί και τις ικανότητες των
 υποψηφίων για να εκτελούν τα καθήκοντα της θέσης. Οι τέτοιες
 40 συστάσεις αποτελούν ουσιώδες στοιχείο εκτίμησης της αξίας των
 υποψηφίων και αποτελούν ξεχωριστό στοιχείο κρίσης της αξίας
 τους. Βλέπε *Michael Theodosiou ν. The Republic* 2 R.S.C.C. 44,
Κυπριακή Δημοκρατία ν. Αγγυρούλας Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ.
 226. Όπως δε έχει επίσης νομολογηθεί, το διορίζων όργανο δεν εί-
 ναι υπόχρεο να υιοθετήσει τη σύσταση του προϊστάμενου. Αν

όμως αποφασίσει να την παραγνωρίσει, πρέπει να δώσει αιτιολογία η οποία να είναι σύμφωνη με τα στοιχεία του φακέλου.

Στην υπό εξέταση υπόθεση τα ενδιαφερόμενα μέρη Κούλλα Αρέστη και Σωτηρούλλα Δημητρίου συστήθηκαν από τον Διευθυντή. Η μη αποδοχή της σύστασής του για την προαγωγή της αιτήτριας Πόλας Κοφτερού έχει ειδικά αιτιολογηθεί από το Συμβούλιο στην παράγραφο 9.8 του πρακτικού (Παράρτημα Β) που παρατέθηκε πιο πάνω. Αξίζει να σημειωθεί ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Έλενα Μακρίδου είχε μαζί με τα άλλα δύο ενδιαφερόμενα μέρη αξιολογηθεί ως πολύ καλή στις συνεντεύξεις, ενώ η αιτήτρια Κοφτερού ως καλή. Επιπλέον κρίνω ότι η ομόφωνη εκτίμηση των μελών του Συμβουλίου ως προς την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση δεν εχρειάζεται αιτιολογία πέραν της βαθμολόγησης των προσωπικών εντυπώσεων και εκτιμήσεων των μελών.

Στο στάδιο των διευκρινίσεων ηγέρθησαν από μέρους των αιτητριών ότι το Συμβούλιο εσφαλμένα έλαβε υπόψη για σκοπούς των προαγωγών τις εκθέσεις των τριών μόνο τελευταίων ετών και όχι την απόδοσή τους σε ολόκληρη τη σταδιοδρομία τους και παρέπεμψε προς υποστήριξη της θέσεως αυτής στην πρόσφατη απόφαση *Ψαθάρης v. Αρχής Διμένων Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3917. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έχει καθιερωθεί από τη Νομολογία ότι είναι ολόκληρη η σταδιοδρομία ενός υποψηφίου που λαμβάνεται υπόψη και όχι μέρος της. Μπορεί όμως να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στις πιο πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις. Βλέπε απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Odysseas Georghiou v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. σελ. 74, στη σελίδα 82. Εφόσον ήταν όλοι οι φάκελοι ενώπιον του Συμβουλίου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι περιορίστηκε μόνο στην αποκλειστική εξέταση των φακέλων των τελευταίων τριών ετών. Στην παράγραφο 9.7 του Παραρτήματος Β αναφέρεται επί λέξει ότι "το Συμβούλιο μελέτησε όλα τα ουσιώδη στοιχεία που είχε ενώπιόν του, το Σημείωμα 41/91, τους φακέλους με τα προσωπικά στοιχεία και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για προαγωγή στη θέση του Γραμματειακού Λειτουργού, για τα χρόνια 1987, 1988 και 1989 που υπάρχουν, το σχέδιο υπηρεσίας της πιο πάνω θέσης, καθώς επίσης της ένστασης που υποβλήθηκε από τις υποψήφιες Πόλα Κοφτερού και Αυγή Τεμριτζιάν για τις εκθέσεις τους που αφορούσαν το 1989 και τα αποτελέσματα της προφορικής εξέτασης." Θα πρέπει εδώ να παρατηρηθεί ότι δεν υπήρχαν εμπιστευτικές εκθέσεις για το 1990 ενώπιόν του. Στην επόμενη δε παράγραφο αιτιολογεί την απόφασή του να μη δεχθεί τη σύσταση του Διευθυντή Προσωπικού και Διοίκησης

αναφορικά με την αιτήτρια Πόλα Κοφτερού, λέγοντας ότι το κριτήριο των εμπιστευτικών εκθέσεων στην προκειμένη περίπτωση πάνω στον οποίο βασίστηκε κυρίως ο Διευθυντής Προσωπικού και Διοίκησης, δεν μπορεί να είναι το μόνο ή το ουσιαστικό κριτήριο. Αυτό πρέπει να αναγνωριστεί σε συνάρτηση με το περιεχόμενο της παραγράφου 9.5 που αναφέρεται στη σύσταση του Διευθυντή, ο οποίος προέβηκε σε αυτό "έχοντας υπόψη τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους με τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων" πράγμα που δείχνει ότι εξετάστηκαν οι εμπιστευτικές εκθέσεις στο σύνολό τους. Η δε αναφορά στα χρόνια 1987, 1988 και 1989 πρέπει να διαβαστεί με τις λέξεις "που υπάρχουν" που τα ακολουθεί, που δείχνει ότι εδίδετο σε αυτό έμφαση για να υποδειχθεί ότι δεν υπήρχαν εμπιστευτικές εκθέσεις για το 1990 όπως πρέπει να υπάρχουν.

Εξετάζοντας το σύνολο του σχετικού πρακτικού, δεν μπορώ να δεχθώ ότι μια ίσως όχι πολύ καλή λεκτική διατύπωση μιας πρότασης είναι αρκετή για να δοθεί σε αυτό διαφορετική ερμηνεία από εκείνη που μπορεί να δοθεί κρίνοντας το όλο πρακτικό στην ολότητά του.

Φαίνεται δε ότι για το 1990 δεν ετοιμάστηκαν εμπιστευτικές εκθέσεις, γιατί με τις θεσπίσεις του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 είχε αλλάξει η διαδικασία για την προετοιμασία εμπιστευτικών εκθέσεων και υπήρχαν διαπραγματεύσεις μεταξύ της Αρχής και της Συντεχνίας των Υπαλλήλων της και των Συντεχνιών ως προς τον τρόπο σύνταξής τους.

Ως προς τις εμπιστευτικές εκθέσεις των ενδιαφερομένων μερών Έλενας Μακρίδου και Κούλλας Αρέστη και η επίπληξη για καθυστέρηση της Μακρίδου στον τόπο εργασίας, όλα γενικά τα συναφή αυτά θέματα ήσαν ενώπιον του Συμβουλίου και δεν μπορεί να θεωρηθούν ότι ήσαν τέτοιας σοβαρότητας που οπωσδήποτε έπρεπε να επηρεάσουν την προαγωγή των δύο αυτών ενδιαφερομένων μερών.

Όσον αφορά το θέμα των παρατυπιών στη σύνταξη εμπιστευτικών εκθέσεων, αυτό εξετάστηκε από την Ολομέλεια στην υπόθεση **Σεγκκίδης v. Της Δημοκρατίας** (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136, όπου κρίθηκε ότι παράλειψη να τηρηθούν οι κανόνες που διέπουν το θέμα της σύνταξης εμπιστευτικών εκθέσεων καθιστά μια έκθεση που συντάχθηκε ως μη κανονική, αλλά μια τέτοια αντικανονικότητα δεν μπορεί σαν κανόνας και πάντοτε να θεωρείται ότι οδηγεί στην ακύρωση της απόφασης που λήφθηκε.

ανεξάρτητα από του εάν επηρέασε ουσιαστικά την απόφαση. Και τούτο γιατί μια τέτοια παρατυπία είναι θέμα διαδικαστικό και σαν τέτοια πρέπει να αποδειχθεί ότι επηρέασε ουσιαστικά τη ληφθήσα απόφαση. Στην υπό εξέταση περίπτωση οποιαδήποτε και αν ήταν η παρατυπία δεν μπορεί να λεχθεί ότι επηρέασε ουσιαστικά την επίδικη απόφαση, ούτε και ότι κάτω από τις περιστάσεις, εχρειάζοντο οποιαδήποτε αιτιολογία.

5

Τελειώνοντας θα ήθελα να τονίζω ότι δεν έχει αποδειχθεί έκδηλη υπεροχή από τις αιτήτριες έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Η επίδικη δε απόφαση ήταν εύλογη κάτω από τις περιστάσεις.

10

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται. Δε γίνεται όμως διαταγή για έξοδα.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.